

Vora el cràter

clarament l'estreta relació entre aus i rèptils, ja que les seves extremitats s'assemblen molt a les dels ocells.

Més a prop de nosaltres, als Pirineus, l'any 1938, un dels col.laboradors d'Ameisenhaufen, el Dr. Jiménez, capturà un jove cadell d'*Hermafrotarus Autositarius*, del qual, prèviament, ja s'havien observat exemplars adults. El fet que aquesta espècie d'animal, semblant a la cabra, mengés carn resultava menys significatiu que el seu comportament sexual.

Com un pseudohermafrodita, aquesta criatura de vuit potes, quatre orelles, un únic cap funcionava monogàmicament, sols produïa sorolls quan la meitat femella, constantment en zel, incitava la mandrosa meitat mascle per garantir la reproducció d'una forma remarcadament gimnàstica.

L'únic exemplar de *Mydorifera Colubecauda* fou enviat a Ameisenhaufen en un contenidor refrigerat, des de la ribera del riu Moreau a South Dakota (Estats Units). Allò que més sorprèn d'aquest petit animal de 35 cm és la cua en forma de serp, que tal i com es pot observar a les fotografies, es manté sempre dreta, fins i tot quan està a l'aguait de les seves preses. La *Mydorifera Colubecauda* és una de les poques espècies de les quals es conserva un exemplar dissecat, de la resta, només se'n conserven documents i a vegades alguna gravació sonora.

Això tampoc no és inusual en biologia. Del Dodó sols ens queden alguns caus, un cap dissecat i algunes articulacions flexibles i models de guix. Tot això —juntament a informes d'expedicions i un parell de dotzenes de